

№ 8a/1957.

LAG- och EKONOMIUTSKOTTETS förnyade utlåtande i anledning av landstingsman Valter Nordas' m.fl:s förslag till landskapslag om fördelning av driftskostnaderna vid Ålands centralsjukhus.

Ålands landsting har den 12 november 1957 i enlighet med 48 § 6 mom. Landstingsordningen infordrat nytt utlåtande av lag- och ekonomiutskottet i ärendet, sedan stora utskottets betänkande № 14/1957 i landstinget föredragits för bordläggning.

Lag- och ekonomiutskottet har i sitt den 18 mars 1957 avgivna betänkande № 8/1957 efter omröstning föreslagit att landskapslag om fördelning av driftskostnaderna vid Ålands centralsjukhus åren 1957, 1958 och 1959 skulle antagas enligt motionen, d.v.s. så, att kommunernas andel i sjukhusets driftskostnader sagda år skulle bestridas med landskapet Ålands enskilda medel, och kommunerna därefter skulle ersätta landskapet i proportion till kommunala skattöret i kommunerna.

Landstingets stora utskott har omfattat lag- och ekonomiutskottets förslag.

Vad speciellt lagstiftningskompetensen på detta område beträffar har Högsta domstolen i utlåtande över ett tidigare lagförslag, som dock förföll av den orsaken, att landstinget ej har lagstiftningsrätt beträffande epidemivården, uttalat att landstinget tillkommer lagstiftningsbehörighet angående hälso- och sjukvården. Frågan, huruvida det överhuvud är möjligt att genom lagstiftning åvägabringa ändring i förhållanden, som för sjukhusets del regleras av grundläggningensbrevet har auktoritativt besvarats professor V. Merikoski, vilken som känt ofta fungerar som sakkunnig åt bl.a. riksdagens grundlagsutskott. Professor Merikoski uttalar i sitt den 19 november 1957 daterade utlåtande, att "man kan genom landskapslag utan att införskaffa kommunernas samtycke ändra de i grundläggningensbrevet för Ålands centralsjukhus ingående föreskrifterna om sjukhusets driftskostnader."

Kostnadsfördelningen enligt nu gällande landskapslagstiftning baserar sig på fördelningen av vårdplatser. Landskommun skall vid centralsjukhus ha en vårdplats per fullt antal 750 invånare och stadskommun per fullt antal 375 invånare. Fördelningsprincipen landskommun: stad kan alltså i princip sägas vara 1:2. Genom att driftskostnadsfördelningen stelt fastlås till de en gång givna förutsättningar, som funnos vid sjukhusets grundande, har utslaget för många kommuners del blivit helt missvisande. Några jämkningar av kostnadsandelarna exempelvis vid ökning eller minskning av kommuns folkmängd ger lagsiftningen icke möjlighet till. Ett tydligt exempel på den

nuvarande fördelningens orättvisa erbjuder en jämförelse mellan Hammarlands och Sunds kommuner. Hammarland hade vid sjukhusets grundande mer än 1.500 invånare, alltså tvenne fulla 750-tal. Sund hade mindre än 1.500 invånare och alltså ett fullt 750-tal. Hammarland nödgades enligt centralsjukhuslagen teckna två vårdplatser, medan Sund behövde teckna endast en plats. I dag som är har Hammarland 1.430 invånare, men detta medför ingen reducering av kostnadsandel. Sund har 1.362 invånare och alltså oförändrad kostnadsandel. Kommunernas folkmängd skiljer på 68 personer, men i driftskostnader för 1956 skall Hammarland betala 849.000 mk och Sund 424.000 mk. Jämför man skattöretalen i de bägge kommunerna och alltså därmed invånarnas i respektive kommun skattebetalningsförmåga, finner man att Hammarland har 1.140.000 skattören för 1956 års inkomster och Sund 1.044.000. Någon rättvis fördelning innebär det nuvarande systemet alltså icke. Ett lika tydligt exempel, ehuru i annan riktning, ger Jomala kommun. Kommunens folkmängd 1947 motiverade 4 vårdplatser, men 1956 var befolkningen 4.067 personer, och skulle alltså motivera 5 platser. Samma utveckling visar Mariehamn, som har åtta vårdplatser, ehuru folkmängden där numera skulle motivera tio platser. Räknar man med att en hel del av utflyttningen från andra kommuner medför befolkningsökning i Jomala och Mariehamn, så inträder därmed inga lättnader för de kommuner, som avstå skatteunderlag till förmån för de växande kommunerna, och ej heller behöva dessa betala ökade sjukvårdskostnader till följd av den ökade folkmängden.

Orsaken till att utslagen i vårt landskap visa så betydande oformlighet är den, att den i rikets lagstiftning angivna fördelningsgrunden 750:375 i själva verket är alltför grov för att i våra små förhållanden läggas till grund för driftskostnadsfördelningen.

En reform av driftskostnadsfördelningen är som synes av behovet påkallad. Motionärerna avse att omfördela det totala kommunala bidraget i skattöreproportion utan att det totala bidraget därför skulle förändras. Motionärernas fördelningsgrund bygger på tanken att man i landskapet kan anordna en jämn och likformig kommunalbeskattning. Oberoende av om den nya kommunalskattelagen kan anses ha lyckats i detta avseende eller icke, är det emellertid ett faktum, att sagda lag icke på länge kommer att i full utsträckning kunna tillämpas i landskommunerna. Det har som känt visat sig, att de flesta redan utförda boniteringarna måste utföras på nytt. Det kommer alltså att dröja flere år, innan den eftersträlvade jämna beskattningen blir ett faktum. Ur denna synpunkt kan ett genomförande av kostnadsfördelningen på skattöregrund icke för närvarande leda till ett fullt rättvist resultat.

Då det av många orsaker vore skäl att få denna segslitna tvistefråga bilagd på ett sätt, som nöjaktigt tillfredsställer alla parter, har man från ömse håll sökt finna en kompromisslösning. Diskussioner, som våren 1957 fördes inofficiellt mellan i stadsförvaltningen engagerade personer och medlemmar av landstinget gav vid handen, att förutsättningar för en samförståndslösning icke voro uteslutna. En underhandling om alla sjukvårdskostnadsfrågor hade därför under tiden mellan landstingssessionerna varit på sin plats. Landskapsstyrelsen har visserligen inlett underhandlingar med Mariehamns stad om centralsanatoriets kostnader, och därvid har landskapsstyrelsen begärt stadens utlåtande om en fördelning av sanatoriekostnaderna i förhållandet 2:3. Utskottet, som haft tillfälle att taga del av landskapsstyrelsens kompromissförslag till denna del, har emellertid icke kunnat omfatta detsamma och detta av tvenne skäl. För det första avgöres därmed icke centralsjukhusets kostnadsfördelning, och för det andra innebär icke fördelningen 2:3 mellan stad och landsbygd en skälig utjämning. Principen i centralsjuklagstiftningen om fördelning 1:2 mellan stad och landsbygd är grundad på objektiva och i såväl rikets som landskapets lagstiftning godkända skäl för centralsjukhusets del. Det finnes ingen som helst orsak, att för centralsanatoriets del hävda en annan uppfattning. Det har från stadens håll hänvisats till grundläggningens principer, samt eftertryckligen betonats att staden hävdar rätts- och rättvisesynpunkter, då staden motsätter sig en fördelning enligt skattöreprincipen. Under förutsättning av att enighet kan komma till stånd därom, att fördelningsprincipen 1:2 i centralsjukhuslagstiftningen accepteras beträffande hela sjukhusanläggningen, alltså för lasarettet, sanatoriet och tuberkulosbyrån, är utskottet villigt att enhälligt en gång för alla avvisa tanken på en fördelning av kostnaderna för sjukhusanläggningens drift enligt skattöreprincipen.

Ett frångående av de i motionen uttalade principerna har av de utskottsmedlemmar, som underskrivit motionen, ställts beroende av den ståndpunkt Mariehamns stadsfullmäktige kunna komma att inta vid behandlingen av fördelningsfrågan.

För att underlätta ett ställningstagande har utskottet utarbetat en kalkyl, som visar fördelningen av 1956 års kostnader såväl vid skattörefördelningen som vid fördelning i förhållandet 1:2. Fördelningen enligt vårdplats vid centralsjukhuset är i princip visserligen 1:2 mellan landsbygd och stad, men som tidigare påvisats är vårdplatsproportionen för grov och dessutom okänslig för folkmängdsförändringar. Överger man emellertid vårdplatsfördelningen för att välja en fördelning om en kostnads-

andel för fullt hundratal invånare i landskommun och fullt femtiotal invånare i stad, har man därigenom icke frångått grundläggningens idé, utan endast omformat denna i en regel, som för all framtid kan antas vara acceptabel. I kalkylen anges därför även en sådan fördelning under beteckningen 100:50. Slutligen upptas i kalkylen fördelning enligt tidigare fördelningssätt, d.v.s. centralsjukhuset i förhållande till vårdplatserna och sanatoriet och tuberkulosbyrån med en andel för varje fullt hundratal invånare.

Kommun	Folk- mängd 1956, fulla 100- tal.	Fördelning av kommunernas driftskostnader för 1956 vid centralsjukhuset, centralsanatoriet och tu- berkulosbyrån enligt motionen i proportion 100:50			ursprungliga fördelningssättet
Jomala	4.000	5.546.000	5.274.000		5.490.000
Mariehamn	3.800	15.274.000	10.102.000		6.998.000
Saltvik	1.900	1.823.000	2.505.000		3.074.000
Finström	1.900	1.916.000	2.505.000		3.074.000
Hammarland	1.400	1.243.000	1.846.000		2.176.000
Sund	1.300	1.139.000	1.714.000		1.656.000
Lemland	1.200	1.132.000	1.582.000		1.561.000
Föglö	1.100	1.101.000	1.450.000		1.466.000
Eckerö	900	860.000	1.186.000		1.277.000
Brändö	800	593.000	1.054.000		1.195.000
Kumlinge	700	527.000	923.000		1.087.000
Geta	700	489.000	923.000		1.087.000
Kökar	600	421.000	791.000		992.000
Vårdö	600	592.000	791.000		992.000
Lumparland	400	431.000	527.000		803.000
Sottunga	200	334.000	263.000		614.000

Det har från stadens håll framskyttat tanken, att en överenskommelse om höjning av stadens andel i sjukvårdskostnaderna är beroende av de garantier staden kan få för att en ingången överenskommelse icke frångår. Den av utskottet hävdade principen, som även omfattats av professor Merikoski i hans utlåtande, synes i första hand icke sammangå med en dylik önskan. Emellertid är grundläggningens idé för centralsjukhus enligt utlåtandet enbart en av landstingsstyrelsen utförd förvaltningsåtgärd för att bringa i kraft lagstiftningen om centralsjukhus. Vill man vinna säkerhet för en fördelningsprincip för de kommunala bidragen till sjukhuset, är det tydligen så, att samtliga kommuner böra besluta att de inbördes i ett närmare angivet för-

hållande förbinda sig att gentemot landskapet Åland som sjukhusets förvaltare ansvara för de på kommunerna ankommande kostnadsdelarna. Om ett sådant avtal, som närmast torde likaa grundstadgan för ett kommunalförbund, kompletteras med bestämmelsen, att ändring av den överenskomna fördelningsgrunden endast kan ske efter samtliga avtalsparterers enhälliga beslut, torde läget därefter vara ett helt annat än nu. Ett sådant avtal borde lämpligen föreläggas samtliga kommuners fullmäktige. Sedan fullmäktige fattat beslut om att ingå på avtalet och beslutet vunnit laga kraft, undertecknas avtalet. Avtalet kan därefter lämpligen underställas landskapsstyrelsen för fastställelse, eller om fastställelse icke enligt formella bestämmelser kan ges på ett sådant avtal, bör landskapsstyrelsen åtminstone besluta att för landskapets del godkänna avtalet. Det torde därefter vara uteslutet, att de egentliga parterna, kommunerna, icke gentemot varandra skulle svara för sina åtaganden, ty en dylik förbindelse skulle utan tvivel kunna åberopas i rättegång, om någon kommun vägrar fylla sin andel. Varje anledning till lagstiftning skulle därmed även vara undanröjd.

Utskottet, som redan delgivit stadsfullmäktige i Mariehamn sina synpunkter, har på grund av förestående enhälligt beslutat uttala följande:

För den händelse stadsfullmäktige i Mariehamn förklara sig nöjas åt en fördelning av driftskostnaderna vid Ålands centralsjukhus, Ålands central-sanatorium och Ålands tuberkulosbyrå enligt de i lagstiftningen om och grundläggningensbrevet för centralsjukhuset ingående principerna, modifierade så, att en andel i kostnaderna anses motsvaras av fullt hundratal invånare i landskommun och fullt femtiotal invånare i staden,

rekommenderar utskottet, att motionen förkastas.

För den händelse sådant beslut icke vid motionens behandling föreligger, rekommenderar utskottets majoritet, att lagförslaget antages enligt motionen eller sådan ändring av lagförslagets text, som kan komma att framläggas.

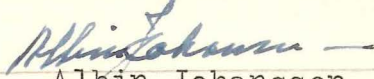
För den händelse motionen förkastas på grund av önskemål att sjukvårdskostnadsfrågan regleras genom avtal mellan kommunerna, rekommenderar utskottet slutligen, att Landstinget skulle hos landskapsstyrelsen hemställa om tagande av initiativ till för-

-6-

handlingar mellan kommunerna om ett förutsatt avtal, så att ett sådant avtal föreligger, då landstinget nästa gång samlas till session.

Mariehamn den 26 november 1957.

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

Albin Johansson.

Martin Isaksson.

Närvarande i utskottet: ordföranden Albin Johansson, viceordföranden Nordas samt medlemmarna John Johansson, Arvidsson och Sjöstrand; vid justeringen var utskottsmedlemmen John Johansson frånvarande.

Bilaga.

ÅLANDS LANDSTINGS

Lag- och ekonomiutskott.

Mariehamn den 26.11.1957.

Till Stadsfullmäktige i Mariehamn.

Hänvisande till de diskussioner och synpunkter, av vilka medlemmar i Stadsfullmäktige fått del, då de varit kallade till utskottets sammanträden, ber utskottet härmed att få översända ett exemplar av sitt utlåtande till landstinget i sjukvårdskostnadsfrågan.

Främst från stadens sida har förslaget om kostnadsfördelning enligt skattöreproportion blivit motsagt, medan å andra sidan ingen veterligen har ansett att den hittillsvarande kostnadsfördelningen heller vore rättvis och välgrundad. Utskottet har för sin del velat göra vad i dess förmåga står, för att ett motsatsförhållande mellan stad och landsbygd icke skulle uppstå eller skärpas. Då det synes utskottet möjligt att även utan anlitan av skattörefördelning erhålla en rimlig kostnadsfördelning, som tar hänsyn till förändringar i kommunernas folkmängd och betalningsförmåga, har utskottet under förutsättning att en dylika acceptabel fördelningsgrund omfattas även av Stadsfullmäktige, beslutat rekommendera att sjukvårdskostnadsfrågan löses avtalsvägen och så att möjligheten att efteråt lagstiftningsvägen ändra på de avtalade principerna klart och tydligt uteslutes. Den av utskottet rekommenderade fördelningsgrunden bygger på centralsjukhuslagstiftningen och grundläggningens principer, så att kostnaderna av kommunerna erlägges med en enhet för fullt hundratal invånare i landskommun och fullt femtiotal invånare i stadskommun. Under förutsättning att denna för centralsjukhuset redan principiellt godtagna fördelningsgrund av Stadsfullmäktige godkännes även för centralsanatoriets och tuberkulosbyråns del, äro de utskottsmedlemmar, som undertecknat motion om fördelning enligt skattöregrund, villiga att medverka till att sjukvårdskostnadsfrågan definitivt avföres från dagordningen i landskapet.

Endast för det fall, att Stadsfullmäktige icke skulle acceptera den för centralsjukhuset i princip gällande fördelningsgrunden såsom genomgående för hela sjukhusanläggningens drift, har utskottsmajoriteten i sitt utlåtande meddelat landstinget att skattöreprincipen enligt utskottets åsikt fortfarande skall ligga till grund för sjukvårdskostnadsfrågans vidare behandling.

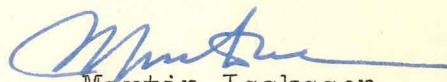
Utskottet uttalar till sist förhoppningen, att Stadsfullmäktige å sin

sida genom att acceptera ovanrefererade skäliga princip skola medverka till att fortsatt osäkerhet och missämja undvikas, så mycket hellre, som den av utskottet nu rekommenderade principen medför en tämligen liten förhöjning av stadens kostnader i jämförelse med de av skattöreprincipen befarade kostnadshöjningarna.

Mariehamn den 26 november 1957.

Albin Johansson

ordf.

Martin Isaksson
sekr.

Å l a n d s l a n d s t i n g s

b e s l u t

LAG- och EKONOMIUTSKOTTET
ÅLANDS LANDSTING

472

Mariehamn den 10 december 1957.

No

Till Ålands Landsting.

ds centralsjukhus.

Lag- och ekonomiutskottet har på sin hän-
vändelse till Mariehamns stad fått följande skriftliga svar, som utskottet härmed ber att få bringa till Landstingets kännedom.

stadgas:

På lag- och ekonomiutskottets vägnar

adgas skola de kost-

erläggas av kommunerna

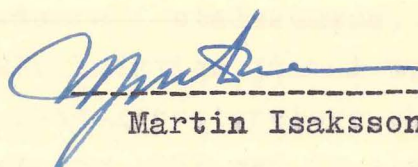
träffande Ålands

ands enskilda medel,

en.

Albin Johansson.

Martin Isaksson.

1 § övertager, äger

kommunens skattöre-

kommunala skattören i

Till dess kommunaltaxeringens resultat föreligger, kan land-
skapsstyrelsen förskottsvis infordra kommunalt bidrag enligt

Å l a n d s l a n d s t i n g s

b e s l u t

STADSFULLMÄKTIGE

MARIEHAMN

Mariehamn den 10 december 19 57

== Till Ålands landstings
 N:o 67 lag- och ekonomiutskott.

Stadsfullmäktige ha emottagit och vid upprepade sammanträden behandlat lag- och ekonomiutskottets skrivelse av den 26 november 1957 med förslag att driftskostnaderna för Ålands Centralsjukhus, Ålands Centralsanatorium och Ålands Tuberkulosbyrå skulle genom ett interkommunalt avtal omfördelas sålunda, att nämnda kostnader av landskapets kommuner skulle erläggas med en enhet för fullt hundratal invånare i landskommun och fullt femtiotal invånare i stadskommun. I samband härmed ha stadsfullmäktige jämväl upptagit till behandling Ålands landskapsstyrelses skrivelse № 490 K av den 16 oktober 1957 med förslag att grundläggningbrevet för Ålands Centralsjukhus skulle, förutom annat, ändras sålunda, att de årliga driftskostnaderna vid Ålands Centralsanatorium och Ålands Tuberkulosbyrå, räknat från den 1 januari 1956, skulle omfördelas så, att varje kommun skulle tilldelas ett jämförelsetal, som för landskommun = 2 x antalet fulla hundratal

ds centralsjukhus.

stadgas:

adgas skola de kost-

erläggas av kommunerna

träffande Ålands

ands enskilda medel,

en.

1 § övertager, äger

kommunens skattöre-

kommunala skattören i

Till dess kommunaltaxeringens resultat föreligger, kan landskapsstyrelsen förskottsvis infordra kommunalt bidrag enligt

STADSFULLMÄKTIGE

MARIEHAMN

Mariehamn den 19.....

N:o

re i kommuner vid driftsårets
amns stad = 3 x antalet fulla
h att sagda kostnader härefte
n kommunerna i förhållande
mförelsetal.

handling kunde stadsfullmäkti
penbara missförhållanden syna
särskilt vissa kommuner i
tilldelade antalet platser
ängd och ansågo stadsfullmäk-
ssa borde rättas. I sådant
av lag- och ekonomiutskottet
ördelningsprincipen (2:1) till
1. Stadsfullmäktige önskade
tvisans intresse, att plats-
så rätteligen "betalningsan-
ntralsjukhus skulle fördelas
hänsyn till deras exakta
per person i staden och en
r i landskommun).

remot driftskostnaderna vid
ium och Ålands Tuberkulosbyrå
cke helt kunnat omfatta lag-
förslag. Stadsfullmäktige ha
dels att flere av de synpunk-
lopp uttalats såsom motiv för
i driftskostnaderna vid Åland

Centralsjukhus, såsom tex. långa avstånd till sjuk-
huset för särskilt akut insjuknade skärgårdsbor
och det i allmänhet påvisbara faktum, att invånare
i en stadskommun uppvisa större sjukdomsfrekvens
än invånare i en landskommun, icke alls äga giltig-
het i diskussionerna om sanatoriet och tuberkulos-
byrån samt dels att veterligen icke inom något
kommunalförbund, som på fastlandet upprätthålla
Centralsanatorium, driftskostnaderna skulle ha
fördelats olika mellan deltagande stads- och
landskommuner, utan där torde nämnda kostnader
fördelas enligt den sk. vårddygnsprincipen, som
även enligt uppgift torde förordas av medicinal-
styrelsen. Med beaktande dock av det från många
håll framförda önskemålet om en kompromissvilja
och med hänsyn också till nödvändigheten av stärkt
samarbete mellan de åländska kommunerna, ha stads-
fullmäktige dock även, för att giva uttryck för
Mariehamns stads vilja till samarbete och för att
det nuvarande, irritationsskapande osäkerhets-
tillståndet, med alla de negativa sidor för det

Till dess kommunaltaxeringens resultat

skapsstyrelsen förskottsvis infordra kommu

mantalsskrivna invånare i kommuner vid driftsårets ingång och för Mariehamns stad = 3 x antalet fulla hundra tal invånare och att sagda kostnader härvid skulle fördelas mellan kommunerna i förhållande till envar kommuns jämförelsetal.

Vid ärendets behandling kunde stadsfullmäktige konstatera, att uppenbara missförhållanden synes föreligga mellan det särskilt vissa kommuner i Ålands Centralsjukhus tilldelade antalet platser och kommunernas folkmängd och ansågo stadsfullmäktige enhälligt att dessa borde rättas. I sådant avseende föreföll den av lag- och ekonomiutskottet föreslagna nya platsfördelningsprincipen (2:1) tilltalande och acceptabel. Stadsfullmäktige önskade dock, i den fulla rättvisans intresse, att platsandelarna, eller alltså rätteligen "betalningsandelarna", i Ålands Centralsjukhus skulle fördelas mellan kommunerna med hänsyn till deras exakta invånartal (en andel per person i staden och en andel per två personer i landskommun).

Beträffande däremot driftskostnaderna vid Ålands Centralsanatorium och Ålands Tuberkulosbyrå ha stadsfullmäktige icke helt kunnat omfatta lag- och ekonomiutskottets förslag. Stadsfullmäktige ha nämligen konstaterat dels att flere av de synpunkter, som under årens lopp uttalats såsom motiv för stadens större andel i driftskostnaderna vid Åland

STA

Marieham

Cen

hus

och

i e

än

het

byr

kom

Cen

för

lan

för

äve

sty

hål

och

sar

fu

Mar

de

til

154

interkommunala samarbetet på Åland ett sådant kan tänkas medföra, äntligen skall kunna bringas att upphöra, beslutat godkänna en kompromiss även beträffande fördelningen av driftskostnaderna vid Ålands Centralsanatorium och Ålands Tuberkulosbyrå. I sådant avseende ha stadsfullmäktige beslutat godkänna en omfördelning i enlighet med Ålands landskapsstyrelses ovan återgivna förslag. Detta stadsfullmäktiges beslut innebär, att Mariehamns stad avlastar landskommunerna ett sammanlagt årligt belopp om c:a 1,5 miljoner mark i jämförelse med den nuvarande i grundläggningensbrevet fastslagna kostnadsfördelningsprincipen för sistnämnda sjukvårdsinrättningar. Stadsfullmäktige ha förutsatt, att även betalningsandelarna i Centralsanatoriet och Tuberkulosbyrån skall fördelas enligt det exakta invånarantalet i kommunerna på samma sätt som ovan nämnts ifråga om Ålands Centralsjukhus.

Då förenämnda interkommunala avtal uppgöres borde även beaktas, att stadsfullmäktige i samband med ovannämnda huvudfrågor beslutat, att en förutsättning för Mariehamns stads godkännande av en omfördelning av de sk. sjukvårdskostnaderna skall vara, att i mernämnda avtal inrymmes en bestämmelse om att antalet platser vid Ålands Centralsjukhus icke får utökas utöver nuvarande utan samtliga

Å l a n d s l a n d s t i n g s

b e s l u t

elägarkommuners bifall. Stadsfullmäktige ha nämligen ansett att kommunerna, om icke annat, åtminstone borde beredas tillfälle att envar pröva såväl det verkliga behovet av en eventuell utvidgning av lasarettet som även de ekonomiska förutsättningarna för en sådan. Sålunda avtalat, vore det uppenbart, att kommunerna och alltså dess fullmäktige skulle åläggas ett större ekonomiskt ansvar för Ålands Centralsjukhus än vad som kanske nu är fallet. Slutligen önska stadsfullmäktige uttala önskemålet, att vederbörande beslutande myndighet skulle erhålla i uppdrag att vidtaga åtgärder för inrättande av en direktion för Ålands Centralsjukhus. Ålands landskapsstyrelse äger naturligtvis handhava sjukvårdsinrättningarnas allmänna förvaltning såsom högsta organ men det vore säkert lämpligt och fördelaktigt om en landskapsstyrelsen underställd direktion kunde utses för att övervaka särskilt inrättningarnas s.a.s. detaljekonomi. Med nuvarande organisation synes det som om vederbörande myndighet inom landskapsstyrelsen först i efterhand skulle ha möjligheter att granska de ekonomiska åtgärder, som med avseende å sjukhusens drift vidtagits, medan den föreslagna direktionen alltså omedelbart kunde granska och besluta om tex. offerter, inköp m.m. I denna direktion skulle överläkaren och sysslomannen ingå som självskrivna

Ålands centralsjukhus.

stadgas:

stadgas skola de kost-

erläggas av kommunerna

träffande Ålands

Ålands enskilda medel,

en.

§ övertager, äger

kommunens skattöre-

kommunala skattören i

Till dess kommunaltaxeringens resultat föreligger, kan land-

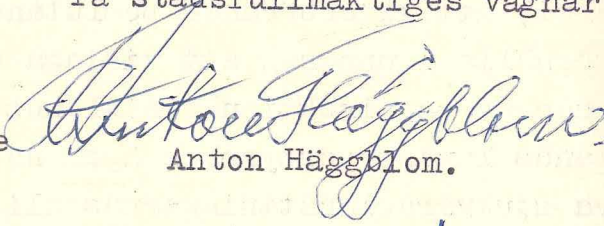
skapsstyrelsen förskottsvis infordra kommunalt bidrag enligt

medlemmar medan landskapsstyrelsen skulle utse en representant för vardera Mariehamns stad och landskommunerna.

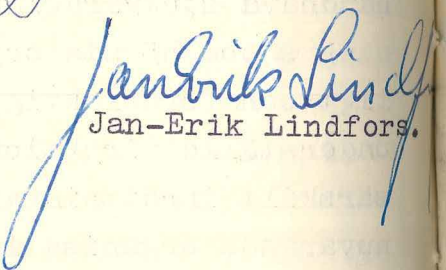
Stadsfullmäktige uttala till sist förhoppningen, att lag- och ekonomiutskottet, genom att acceptera detta Mariehamns ^{stads} slutliga kompromissförslag i ärendet, skulle söka åstadkomma en sådan enighet inom Ålands landsting att nuvarande osäkerhet och missämja inom vårt lilla landskap skulle definitivt bringas ur världen.

På stadsfullmäktiges vägnar:

Ordförande

Anton Häggblom.

Stadssekreterare

Jan-Erik Lindfors.